

Rohan az idő!

Nemrég még a Módszerkosár általam első számának összeállításán agyalogtam és lám azon veszem észre magam, hogy megint nyakamon a lapzártá. A november eleji időpontban egy jó van, hogy nem a túlszűfolt szeptemberre esik, amikor a munkatervek leadási határideje, az iskolakezdés sok tennivalója tornyosul össze.

Már most a tanév elején kell elkezdni tervezni a tanév hétvégi kirándulásait, a következő erdei iskolát, a nyári tábort.

A csodálatos szeptemberi időjárás generálta a családi, az iskolai kirándulások szervezését. A hagyományos tantestületi tanulmányi kirándulásunk is szeptember végére esett. Az idén Göcsej térségét jártuk be, ismertük meg. Ezek a kirándulások elsősorban szakmaiak. Nyitott szemmel járunk, keressük a táborhelyeket, azokat a látnivalókat, ismereteket, amelyeket a továbbiakban fel tudunk használni. Egyik ilyen állomáshelyünk Páka volt. A település nevezetessége többek között Öveges József professzor szülőháza. A helyi általános iskola természetesen az ő nevét viseli. Ott olvastam ezeket a sorokat:

„Hiszek az élőszó hatásában, a tanári magyarázat erejében.

Egyszer már leírtam valahol kedvenc hasonlatomat a jerikói rózsáról. Ez egy összeszáradt, csúnya, kimúlt óriás pókhoz hasonló növény, de ha vízbe tesszük, megduzzad, kivirul, kiszínesedik, él. Ilyen száraz, csupán vázat tartalmazó valami a tankönyv is. És ezt varázsolja élő rózsává a tanár magyarázatának, ügyes módszerének csodavize. Ha a tanári magyarázat is száraz - a csoda elmarad.”

Öveges József
professzor

A múltkori számban létrejött a DIÁKROVAT. Most kitaláltam egy újabb rovatot: „ÍGY IS LEHET NAPKÖZIZNI...”

Olyan jó lenne, ha más napközis kollégák is írnának bele, demonstrálva, hogy milyen színessé, értékessé is lehet tenni az ott folyó munkát. Az első idevaló cikk az enyém, a többi legyen a Tiétek!

Iskolánk helyt adott egy „vizes” vándorkiállításnak, mely környezeti nevelő célzatú és a kerület összes iskoláját végigjárja. Délután végigtanulmányoztuk a gyerekekkel. A kiállítás vendégkönyvébe a legtöbb gyerek beleírt valami nagyon kedveset. Tanulták a vendégkönyvírás.

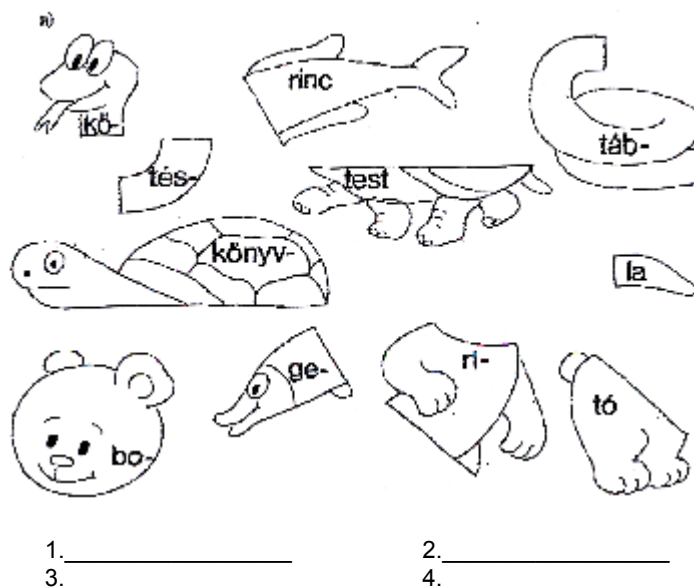
A gyerekek számára a kiállítás anyagából a leghétköznapibb ismeretek, tudnivalók a faliújságra kerültek. Egy-egy információ egy-egy hófehér felhőbe került. A fehér felhőket kék felhőcskék díszítik és teszik látványosabbá, hívogatóbbá faliújságunkat. A Víz Világnapján a faliújságon információhordozó vízcseppek voltak.

A napközis létet nemcsak az iskolai, de az iskolán kívüli programokkal is próbáljuk színessé tenni. Két-háromhetente járunk a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár XVI. Kerületi Veres Péter úti fiókkönyvtárába. Ott nemcsak kölcsönöznek a gyerekek, hanem foglalkozásokat is tart a gyerekkönyvtáros a csoportok részére.

E két játékos feladat kicsiknek készült, melyek egy könyvtár használati munkafüzetből valók.

Milyen részei vannak a könyvnek? Kösd össze az összetartozó ábrákat és a szavakat írd le!

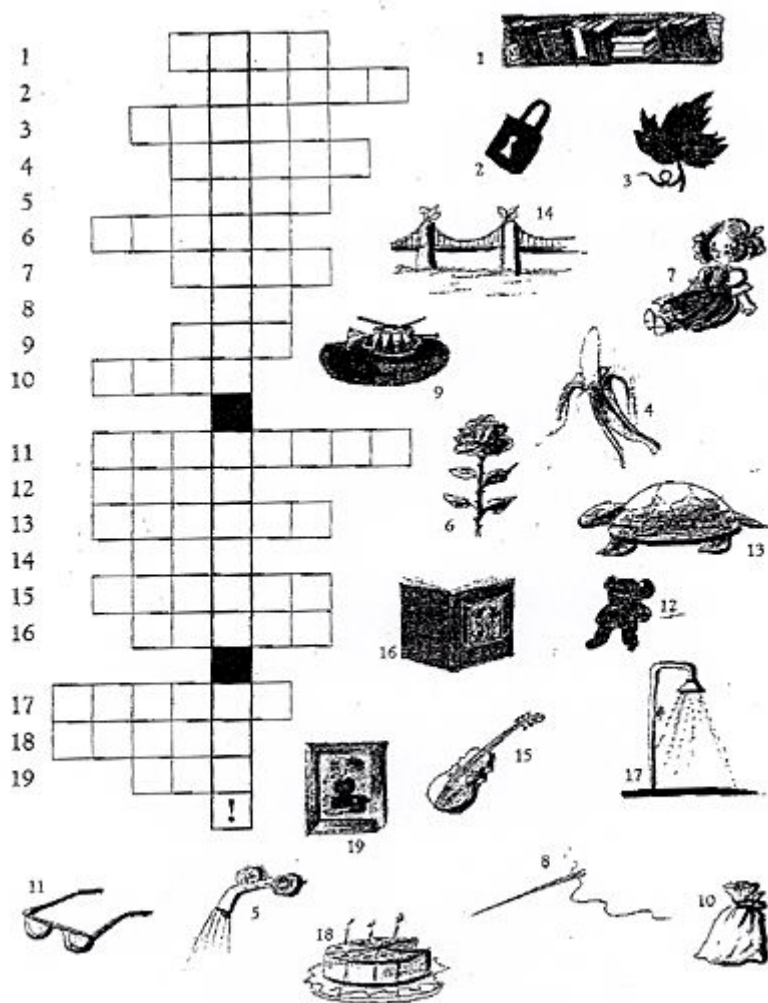

Az alábbi képek első betűinek összeolvasása után megtudod, hogy ki készítette Magyarországon az első nyomtatott könyvet. A megfejtés alapján egészítsd ki a hiányzó mondatot!

_____ készítette az első Magyarországon nyomtatott könyvet a latin nyelvű Magyarok Krónikáját

Írd be a helyükre a képeken látható tárgyak nevét! Olvasd össze a kiemelt négyzetekbe kerülő betűket fentről lefelé haladva!

A megfejtés:

Az óvodákat, az iskolákat minden évszakban beöltöztetik a gyerekek, a tanárok, a tanítók. A dekorációk nagy részét a gyermekmunkák és a gyűjtések teszik ki. A mi iskolánkban is a tantermek visszaadják az őszi kirándulások hangulatát. Néhány kép ízelítőül sajnos fekete-fehérben.

Rajztábla tartó és furulyák a gyerekek által kötött furulya tokokban.

Csendélet őszi termésekkel, színekkel.

Egy meghitt sarok az osztályban.

Őszi gyűjtések.

Napkorongos óra fa szeleten festett kavicsokkal.

Erdei iskolák feldolgozása, az osztályok egy-egy házikóban való bemutatása a folyosón.

Nálunk a Kölcseyben már hagyománnyá vált az őszi bátorságpróba. Az idei egy kedves szülőt írásra ösztönzött. Az Ő kissé hosszúra sikeredett írását olvashatjátok.

Görögök Gödöllőn

Amikor a család azt mondta nekem, hogy vasárnap menjünk ki Gödöllőre a Görög isteneket megnézni, javasoltam, hogy azért a XXI. században talán elég lenne a templomba menni. Aztán felvilágosítottak, hogy a Görög istenek tényleg itt vannak, valószínű tanulmány úton vannak, és pont a gödöllői Erzsébet parkot választották játszóterükknek. Egy szó mint száz, a 4.a és az 1.a osztály tanulói görög mitológiai tudáspróban fognak részt venni.

Vasárnap reggel amikor elindultunk, az Istenek még valószínű aggódtak, hogy valaki is meglátogatja őket, mert sűrű felhőket kergettek fölénk. Dacolva minden veszéllyel, rettenthetetlen akarattal legyőzve félelmünket hogy elázunk, nekiindultunk és Zafira nevezetű harci szekerünkkel, összeszedtünk még két bátor görög harcost és megérkeztünk a park bejáratához. Örömmel nyugtáztuk, hogy a többi görög harcosnak sem szállt inába a bátorság, egy csomó elszánt 4.a és 1.a osztályos várakozott és készülődött az Istenek próbatételeire. Némelyek valami papiruszból időnként felelevenítették "kortárs" hősök tetteit, mások maratoni próbától tartva vad kergetőzésbe kezdtek, míg az aggodalmasabbja már ekkor bele-bele kóstolt az útravaló ételbe, ki tudja mi vár rájuk és mikor engedik meg az Istenek a lakmározást.

A próbatételek közeledtével, gondolom valami görög harci taktikát követve, több görög csapatot hoztak létre. Végül is a taktika elég egyértelmű volt, ki tudja valamelyik csapatra megharagszik valamelyik Isten és ott tartja, mondjuk villámot pucolni, a többi még átesve a próbatételeken részt tud venni a jutalom lakomán. Nos, jómagam pont az elsőnek útra indított csapatba kerültem. Az Istenek szóvivője egy pergament adott kezünkbe, melyen egy térkép volt felrajzolva, előre jelezve viszontagságos utunk merre fog haladni. Neki is lódultunk, a kis Görög harcosok oly magabiztosan mentek, hogy én is kezdtem megnyugodni nincs semmi baj, vesszük az akadályokat. Sőt, az Istenek látva, hogy mégsem feledkeztünk meg róluk, kezdték a viharjós felhőket is elűzni fejünk felől. Először is egy szikla felé tartottunk. Közeledve hozzá, rajta a jó öreg Zeusz kezdett körvonalazódni. Mint főisten, Olümposz hiányában, még így szabin is Ő akart a legmagasabb ponton tartózkodni. Nos, úgy nézet ki bajban van Őkelme, mert nem voltak meg a villámai. Kis görög csapatunkat útra indította a térképen jelzett útvonalon, hogy kiállva a próbatételeket, végén majd egyik villámját visszahozzuk neki. Meglehetősen határozott volt a Főisten, ahogy illik, annyira hogy egyik Görögünk még édesapját vélte felfedezni benne, de hát az csak természetes hogy mi halandók szeretneink, Istenek képeire próbáljuk elképzelni. Tovább indulva, sikerült a legrosszabb útirányt kiválasztani, de hál'(legalább az egyik)Istennek nem indultunk el rajta, végiggondolva mégis a jó irányon indultunk tovább. Menve-menve mendegélve, Poseidonba ütköztünk. Az elején csodálkoztunk is a dolgon, hiszen nem sok tenger van a környéken, de aztán tudatosult bennünk hogy az Istenek tanulmányi úton vannak és most Poseidon valószínű épp száraz edzést tart. No se baj, de azért hogy tudjuk kivel állunk szembe, elhozta rettenetes villáját és néhány kétéltű(hiszen víz nem volt) aranyhalat. Ez utóbbiakra ráfirkantott néhány találós kérdést és szétszórta, víz hiányában, a bozótba. Szerencsére így csak keressélni kellett őket a bokrok között a fűben, és nem pecázni a tengerben, így elég rövid időn belül megtaláltuk. A kérdésekre kis görögjeink egyből mondták a választ, mehettünk is tovább.

Poseidon, azért rendes volt, jutalmul a halaiért adott nekünk egy pajzsot. Nos, ez az ajándék azért jól fogott mert, ahogy tovább mendegéltünk, egyszer csak a kígyófejű Medhusa állt elénk. A kígyók ugyan éppen lustiztak, nem nagyon mozogtak, de azért így is rettenetes látvány volt, főleg hogy emlékeztetett egy kicsit korunk ferde csapására a punk irányzatra. A pajzsral derék görögjeink kivédték Medhusa halálos tekintetét, így nem mi váltunk kővé hanem mandinerből saját maga. Szegény Medhusa nem ismerhette a jó öreg népi bölcseletet, ki másnak vermet ás, maga esik bele. Görög csapatom azért jártas volt a mitológiában, mert ugyan a Medhusa kőfejét szűrős tekintetével nem vittük magunkkal, de olyan valóságúen lerajzolták a pajzsra, hogy bármilyen élőlényt kővé lehetett változtatni vele, feltéve ha az élőlénynek persze van azért egy kis képzelőereje is.

Tovább követve a térképen jelzett utat, egyszer csak kétségbeesett segélykérést hallottunk. Igaz egy kis nevetésféle is átszűrődött a hangján de azért mi a megmentésére siettünk. Igaz, egyik harcosunk azt kiabálta „Várjál, majd csak megment valaki!”, mi azért komolyan vettük a görög becsületet és elindultunk a kiszabadítására. Szegény szépséges Androméda volt kikötve egy szikla-fához. Gyorsan elmagyarázta csapatunknak, hogy Poseidon megharagudott rájuk és el akarja árasztani városukat, de megengesztelődik ha őt felajánlják a rettenetes víziszörny kulináris terítékére. Mihelyt ezt kimondta a szépséges királylány, a szörny (valószínű éves szárazföldi szabadságát töltve) előtört a rekettyésből, hiszen már lassan ebédidő volt. Pajzsunk hordozója viszont résen volt, mert rögtön feltartotta

pajzsát, mire a szörny is kővé dermedt. Kezdt szokássá válni ez a kővé változtatás, komolyan gondolkoztunk hasznosításán az építőiparban.

Következő neves személyiség vándorlásunk során Ariadné volt. Elmagyarázta nekünk, hogy a labirintus végén Minotaurus őrzi Aphrodité eltűnt aranyalmáját és ezt vissza kéne szerezzük. Hogy el ne tévedjünk a labirintusban kaptunk egy fonalat az aranygyapjúból, amit magunkkal húztunk (külön próbatételként időnként össze kellett csomózzuk de sikerült ennek a kihívásnak is eleget tennünk). Nos, mivel így ősszel van az almászüret ideje, gondoltuk megkeressük azt a fránya aranyalmát, jöjjön valószínű lehetetlen.

Hát a pajzs megint jól jött, azzal tudtuk megfékezni a Minotaurust aki dühösebb volt mint valaha, mert az egyik görögünk letehetően. Kis vesződés után megtaláltuk az almadarabokat, Minotaurus valószínű almásrétest akart csinálni belőle, azért vágta fel, még szerencse nem volt reszelője.

Később ugyan eltévedtünk (az Istenek térképésze biztos csuklott amikor emlegettük), de megtalálva a helyes irányt Aphroditéra leltünk. Itt restaurációs munkát végeztek görögök és Aphrodité almája szinte olyan lett mint új korában.

Már kezdtünk aggódni hogyan lesz ebből az egészről villám, amikor is Artemiszre akadtunk. A kis huncut, nála voltak Zeus villámai. Ha tudtuk volna előre egyből ide jövünk. Végén, a sok kaland után, villámunkkal a tarsolyunkban visszatértünk Zeusshoz és átnyújtottuk neki az első visszaszerzett villámot.

Azért olyan könnyen nem adta a villámot amit mi kellett vigyünk, hanem mint a vadászat istennője egy hevenyészett céldobó próbatétel elé állította a görögöket (darts manapság).

Mindegyik csapat teljesítette a próbatételeket és Zeus visszakapta villámain. Annyira örvendett hogy szikrákat szórt ideiglenes Olümposzáról, amit erre fele úgy szoktunk emlegetni mint tűzijáték. Sőt, az Istenek annyira örvendtek, hogy lakomára is megvendégelték a görögöket, mi több civilbe öltözve közéjük vegyültek és együtt ünnepeltek. Ekkorra már a nap is kisütött és együtt mosolygott a sok kis göröggel és az Istenekkel.

Köszönjük a tanárnőknek e kiváló szervezést, a segítő szülőknek a feledhetetlen szerepjátékért, mindenkinek aki benne volt, hogy ilyen feledhetetlen élményt nyújtott gyermekeinknek és a kísérő felnőtteknek. Biztos gyermekeink így egy életre megtanulták a görög mitológia alakjait.

Orbán Balázs apukája

DIÁKROVAT

Botsáska-járás

Szeretnék, ha olyan állatok lenne, amelyik nem szőrös, nem ugat és nem kell levinni sétálni? Ha igen, én tudok ilyet ajánlani. A neve: **botsáska**.

Elmesélem, hogy került hozzám.

Mindig vonzódtam a bogarakhoz, rovarakhoz. Kisebb koromban a homokozóvödörben keresztspókokat tartottam és figyeltem őket. Egyik nap az iskolából hazamenet meglepetés várt rám.

Egy ismerős, aki megtudta mennyire „bogaras” vagyok, és küldött nekem tíz botsáskát. Szinte semmit sem tudtam róluk, csak azt, hogy rózsa vagy málnalevelekkel kell etetni őket és naponta egyszer párásítani kell a levegőjüket víz spriccelésével. Igen ám, de nekünk nem volt otthon se terráriumunk, se spriccelőnk, se rózsánk. Szerencsére anyukám ugyanolyan lelkesen fogadta őket, mint én, így gyorsan elmentünk terráriumot venni, vékony botokat gyűjteni, hiszen ezekre mászva álcázzák magukat. Kerítettünk rózsa és málnaleveleket, és beköltöztettük őket a berendezett terráriumba.

Csodálkoztam, hogy a sáskák egész nap meg se moccantak. Talán valami bajuk van? Szerencsére nem volt, és másnap érdeklődtünk, információt gyűjtöttünk, így megtudtuk, hogy ez így van rendjén. A természetes környezetükben is nappal álcázniuk kell magukat, éjszaka esznek, nyüzsögnek.

Másnap ismét meglepetés ért minket. Azt hittük, hogy az egyik botsáska elpusztult, hiszen ott lógott mozdulatlanul a terrárium tetején. Eltelt egy kis idő, mire rájöttünk, hogy az csupán az egyik botsáska levedlett bőre. Így tehát azt is megtudtam, hogy vedlenek, hiszen csak úgy tudnak nőni, hogyha kibújnak a bőrből.

Még rengeteg érdekes dologgal leptek meg minket. Például azzal, hogy időnként elveszítik egy-egy lábukat. Ez náluk teljesen természetes és általában a következő vedléskor újra kinő.

Közben eltelt a tél, és mi vártuk az újabb sáskákat, hiszen azt hallottam róluk, hogy terráriumban is jól szaporíthatók, de nem történt semmi.

És amikor eljött a meleg nyár, mit vettem észre? A terrárium falán egy parányi botsáskát. És itt is, ott is egy. Az elkövetkező napokban új és újabb botsáskák keltek ki a petékből.

Most ismét ősz van, és a terrárium tele van ezekkel a szelíd állatokkal.

Nem szeretnék belőlük? Ha meggyőztelek Titeket, akkor a szerkesztőség címére íratok.

Urszin Zsombor
Kölcsey Ferenc Ált. Isk.
Bp. XVI. Kerület

Nosztalgiazzunk egy kicsit! Az országos találkozón a városismereti program három csoportban történt. Én Bánhidi tanár úrhoz kerültem, aki élvezetesen mesélt a múlttól. Neumayer Éva volt olyan kedves és küldött kérdőívet emlékeztetőül. Próbáljátok ki magatokat, mire emlékeztek.

Vác – „A Városfalakon Belül”

2005. szeptember 16.

A felfedezőút Vác belvárosában vezet körbe. Természetesen mehettek másfelé is, de talán ezek a legjellemzőbb részei a városnak. A bejárást térkép-vázlat segíti; a kis feladatlapon kívül pedig még találtok egy lapot, amin rajzolni tudtok (MELLÉKLAP 1) és a különböző részekről táblázatban is feltettünk kérdéseket (MELLÉKLAP 2).

Konstantin tér

- Kiről kapta a tér a nevét?
- Ki volt a tér fő építtetője?
- Kiknek az emléktábláit találjátok meg? Mivel foglalkoztak ezek az emberek?
- Melyik épületen találtok címet? Kié ez a címer? Ha tudjátok, rajzoljátok le!

Ha nyitva találjátok, térjete be a Székesegyházba is!

- Mikor épült?
- Ki tervezte?
- Milyen magas a kupola, a tornyok?
- Hány szobor van a homlokzaton?
- Milyen stílusban épült?
- Nézzetek körül a téren néhány percig! Írjátok 3 szót, ami szerintetek jellemző a tér hangulatára!
- Vegyétek elő a MELLÉKLAP 1-t!

A Konstantin tér és a Március 15. tér közti terület

Álljatok meg pár percre a Kossuth téren! Hasonlítsátok össze Konstantin térrel!

- Kinek a szobra látható itt? (oldalt)
- Mi áll a közepén?
- Hol vannak rajta növények?
- Milyen gyűjtemény van az utcában? Hányas szám alatt?

(Útközben érdemes benézni a piacra. Szombat reggeltől délig árusokat is találtok ott.)

Tovább gyalogolva a Széchenyi utcára értek ki. Jobbra, az állomás felé haladva, a 14. sz. házon (Budmil bolt mellett) láthatjátok a Hatvani kapu emléktábláját. Ez volt a régi városfal egyik kapuja.

- Mi a másik neve?

- Váctól milyen irányban van Hatvan?

Március 15. tér

Induljatok el visszafelé, a Széchenyi utca végén van a Március 15. tér, más néven Főtér. Jobbra fordulva járjátok be.

- Milyen régi nevei voltak a térnek? (Kérdezzetek meg néhány embert, hátha tudják!)

- A tér szélesebb végén jelenleg ásatás folyik – illetve lassan befejeződik. Minek a maradványait tárták fel?

- Milyen templom áll az ásatás mellett? Mikor épült?

- A templom oldalán található az okmányiroda. Mi volt régen az épületben?

- Az egykori püspöki palota, ma Cházár András iskola (Március 15. tér 6.) két régi (gótikus) épület falainak felhasználásával épült. Rajzoljatok le egy részletet a régi épületből!

- Milyen fogatékkal élőknek alapította ezt az iskolát Cházár András? (Ez volt az első ilyen intézmény az országban! 1802 óta használják erre a célra.)

- A tér elkeskenyedésénél (már a Köztársaság úton) szintén van egy kisebb ásatás. Itt is egy városkapu volt – megtaláljátok, hogy mi volt a neve?

Forduljatok visszafelé, a 7-9. sz. alatt működik a Máltai Szeretetszolgálat kórháza.

- Mikor alapították, és kik tartották fenn először?

- Milyen érdekességet láttok a tetején? Rajzoljátok le!

- A kórház mellett van a Városháza. Milyen szobor van a tetején?

- Keressétek meg Vác város címerét! Kit ábrázol?

- Mi áll a főtéren közepén? Keressétek meg rajta, milyen testvérvárosai vannak Vácnak!

- Nézzetek körül a téren néhány percig! Írjátok 3 szót, ami szerintetek jellemző a tér hangulatára!

- Vegyétek elő a MELLÉKLAP 1-t!

A Március 15. tér 19. sz. alatt találjátok a görög templom udvarát és kiállító termeit. 10-18 óráig itt tekinthetők meg a világhírű Memento Mori, valamint „A Főtér – a fő tér” c. kiállítások. Mindkettő igen jó, de az idő rövideje miatt lehet, hogy nem tudjátok megnézni. Az udvaron azonban érdemes végighaladni, így a Katona Lajos utcára értek ki. Forduljatok jobbra, majd menjetek le a Duna-partra az Eszterházy utcán. (Másik megoldás rögtön a Városháza mellett ráfordulni Eszterházy utcára.)

Duna-part

Itt volt régen a Rév kapu – a városfal Duna felé néző kapuja.

- Hova lehet eljutni a komppal a révtől?

- Sétáljatok egyet a Duna-parton, visszafelé haladva! Milyen hegyeket láttok?

- Hol áll a zenepavilon?

- Hány szögletű?

- Mikor épült és mikor újítták fel? Mire használták a zenepavilont, és mire használják ma?

Ha itt befordultok balra, megint a Konstantin térre értek. Ha tovább sétáltok, balra egy nagy kertet láttok.

- *Ugye nem nehéz kitalálni, hogy milyen intézmény parkja?*

- Még egy kicsit tovább megtaláljátok a régi vár maradványait. A Várlépcső után a várfalon van egy szobor. Kit ábrázol?

(Már közel van a Göncöl Ház és az Ártéri tanösvény – de ezt majd vasárnap nézzük meg ☺ !)

A Várlépcsőn menjetek fel a Géza király térre!

Vár – Géza király tér

- Milyen templom áll a téren?
- Mikor épült az eredetileg itt álló templom?
- Ki építtette?
- Milyen legenda fűződik hozzá?
- Hány templom állt már itt és milyen stílusban épültek?
- Keressétek meg itt is a város címerét!
-
- A Budapesti főúton jobbra fordulva a 21. sz. házon találjátok meg a 3. városkapu tábláját. Ezt hogy hívták?

Visszafelé érdemes a Múzeum utcán visszasétálni a Kollégium felé – hangulatos kis utca. (A Solutio iroda mellett kell befordulni.)

Reméljük, élveztétek a sétát...!

A különböző városrészekben figyeljétek meg, hogy...

	Konstantin tér	Március 15. tér	Duna-part	Vár
...milyen színek jellemzőek?				
milyen ...milyen formákat találtak (kör, háromszög, négyzet stb.)?				
...milyen építőanyagokat használtak az épületekhez és az utak burkolására (mész, bazalt, fa, vályog, üveg, beton stb.)?				
...milyen az utcák futása a környéken (egyenes, görbe stb.)?				

Egy-egy pulis összejövétel mindig módot ad arra, hogy csemegézhesünk egymás hazaijából. Sok-sok finomság került terítékre a váci találkozón is. Ígérem a következő Kosárba begyűjtök néhányat. Ezúton kérem Vásárhelyi Tamás süti receptjét, Darvas Kata kaposát, Panni csicseriborsósát, valaki hájas és holdacska receptjét, és sokadszor Blabá csipkebogyó borát.

Most elégedjétek meg az én **padlizsánpástétom** receptemmel.

Nálunk úgy történik a padlizsán projekt, hogy a család vásárol nagy mennyiségben (az idén 75 kg) padlizsánt. Kint a szabadban faszenes grillsütőn megsütjük a padlizsánokat. Egy adag sütése egy órát vesz igénybe. Ha kihűlt leszadjuk a háját, lemoszuk és lecsepegtetés után kettesével, hármasával bezacskózzuk. Az eddig leírt pancsos művelet az idén egy egész napig tartott. Kisebb mennyiség konyhában is elkészíthető.

A bezacskózott padlizsánt lefagyasztva tároljuk.

A pástétom elkészítése: Egy közepes hagymát apróra vágva olajon üvegesre dinsztelünk. A padlizsánt kiolvasztás után éles fa, vagy műanyag késsel elkaparjuk. Egy tálba téve sóval, borssal, pici vegetával, kevés olajjal, és ízlés szerinti mennyiségű majonézzal összekeverjük. Végül a kihűlt dinsztelt hagymát is hozzáadjuk. Pirítós kenyérral és boros teával megunthatatlan.

Az augusztusi Módszerkosárban Erdei iskolás ötletek címmel jelent meg három játék, amit Németh Csaba küldött be. Köszönet érte. Ruepp-Vargay Mária az Öko-Fórum Alapítványtól levélben jelezte, hogy e játékokat az Ő akkreditált továbbképzésükön tanulta Németh Csaba, ami a cikkben nem lett feltüntetve. Ezúton megkérlek Benneteket, ha emlékeztek a beküldött módszerek játékok eredetére, jelöljétek a kellemetlenségek elkerülése érdekében. Sajnos velem is előfordul, hogy sok-sok megtanult, továbbfejlesztett, átalakított módszer, eredetét nem tudom. A tőlem származókat viszont szívesen látom másoknál, hallom vissza, mert ebben látom hasznosságomat.

A novemberi Kosárba ennyi fért. Ha nem elég változatos kedves pulis társaim az azért van, mert csak egy tagtársunk színesítette, a többi az én kútfejemből pattant ki. Üdvözöllek benneteket.

Emri Erika